

De schouwburg als buurthuis

TONEEL door ESTHER KLEUVER

AMSTERDAM, vrijdag

De schouwburg. Vaak een statig gebouw midden in de stad dat in principe voor iedereen toegankelijk is. Toch zijn er nog altijd veel mensen die er nog nooit een voet over de drempel hebben gezet. Omdat het te elitair zou zijn, omdat ze denken dat ze er niets te zoeken hebben, of omdat ze de kaartjes te duur vinden. Maar hoe krijg je die mensen toch een keer binnen?

Theatermaakster Adelheid Roosen, die eerder al met haar succesvolle *WijkSafari's* de buitenwijken introk, vindt het hoog tijd dat de mensen uit die wijken eens een kijkje komen nemen binnen de muren van de schouwburg. „De kunstwereld kreeg na het kunstendebat van de overheid de opdracht nieuw publiek uit bepaalde wijken binnen te halen, maar dat is zo'n bureaucratische, papieren vraag. De uitwerking daarvan kost intens veel handwerk. Met een flyer, een poster of een berichtje via de sociale media ben je er echt niet. Bovendien komt die vraag op een moment dat er minder geld en dus minder mankracht beschikbaar is bij de theaters om dat voor elkaar te krijgen. En dan is ook nog eens de BTW op de toegangskaartjes verhoogd, waardoor het voor sommige mensen financieel sowieso onmogelijk is geworden om naar de schouwburg te gaan, ook al zouden ze dat willen.”

Daarom heeft Roosen zichzelf nu als 'theatraal makeelaar', zoals ze zichzelf gekschend noemt, opgeworpen. Onder het motto 'Koninkrijk - Keizerrijk - Buurthuis' probeert ze twee werelden die mijlenver uit elkaar liggen dichterbij elkaar te brengen middels het project *De oversteek*. Vanuit haar eigen groep Female Economy zocht ze met haar plannen ruim twee jaar terug contact met alliantiepartner Toneelgroep Amsterdam. Ze werd op het pad van Johan Simons gezet, die een gastregie komt doen bij het gezelschap.

„Hij was gul en zei meteen

ja. En nu nestelen honderd wijkbewoners zich dus straks gedurende de voorstelling letterlijk in het decor van *Dantons dood*. Vormgever Jan Versweyveld heeft een buurthuissetting ontworpen waarin zelfs gekookt kan worden. En als de voorstelling is afgelopen, en de illusie voorbij, ont-popt de schouwburg zich als een soort herberg. De mensen blijven er slapen, de directeur leest een inslaapverhaaltje en de volgende ochtend wordt er ontbeten met medewerkers van het theater. Het is absoluut niet mijn intentie dat iedere schouwburg er daardoor straks honderd abonnementhouders bij heeft. Het gaat mij om die eerste kennismaking, om die gouden druppel van de ervaring. Daarna is het aan de theaters om de verbinding met hun stadsbewoners uit te bouwen”, vertelt de enthousiast gebarende theatermaakster.

Eigenlijk wil ze ook de functie van de schouwburg ter discussie stellen. „Wat hebben al die kostbare overheidsgebouwen nog meer te bieden? Ik hou van het rode pluche en de kroonluchters, maar hoe krijg je dat nog meer en voor iedereen toegankelijk. Er hangen prachtige schilderijen en die wil je als directie beveiligen. Waarom hangen we niet gewoon goedkope reproducties aan de muur? Als iemand die dan meeneemt omdat hij dolgraag Chris Nietvelt thuis aan de muur wil hangen, is dat eigenlijk te gek: zo'n schouwburg veel meer als ontmoetingsplek.”

'Dantons dood' (met o.a. Hans Kesting en Gijs Scholten van Aschat) van Toneelgroep Amsterdam is van 6 februari t/m 13 april te zien in Amsterdam,

Utrecht, Rotterdam, Den Bosch, Eindhoven, Maastricht en Den Haag. Nooit in de schouwburg geweest, interesse om je aan te sluiten bij 'De oversteek' en woonachtig in een van de genoemde steden? Kijk dan op: www.femaleeconomy.nl

Adelheid
Roosen maakt
'De oversteek'
met
wijkbewoners

• Adelheid
Roosen slecht
de drempels
van schouw-
burgen.

FOTO:
ROB DE JONG

